

Felipe González exhibeix seny sobre l'Estatut

Jordi Hereu ha comprat un gran pot de vitamines. Vol que els barcelonins l'imitem. No està malament. L'alcalde de Vic s'ha espantat amb l'extrema dreta. I creu que el remei és copiar-la. Està malament. I Felipe González dóna suport a l'Estatut sense entusiasme però amb seny. Està bé.

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 17.01.10

Felipe González, expresident del Govern 7, NOTABLE

Ha impartit una altra lliçó de seny. Preguntat a TVE per la sentència de l'Estatut, Felipe González –gens entusiasta del tema– va afirmar: «Em preocupa que ens hàgim ficat en un embolic que hagi fet que un procés passi pel Parlament de Catalunya, es corregeixi per adaptar-lo a la legalitat i als interessos nacionals al Parlament espanyol, es porti a un referèndum i ara estiguem davant de la incertesa de què dirà el Constitucional. Que fiquem la justícia en embolics que no li corresponen».

Però el polític espanyol que més ha governat en democràcia no va aprofundir. ¿Per què passa això? Catalunya i el PSOE van aprovar l'Estatut complint tota la normativa però sense pactar-lo amb l'oposició. I el PP va decidir utilitzar al màxim la legalitat per vetar que s'alterés el model d'Estat sense el seu permís. Van presentar recurs i van pressionar el Constitucional. Sense cap complex i bloquejant la renovació del tribunal.

La dreta té tendència, quan perd, a intentar que els tribunals impedeixin

governar o legislar als seus contraris. El recurs previ d'inconstitucionalitat va ser abolit per això. I el Suprem ha hagut d'arxivar la causa contra els dos últims *lehendakaris* –Juan José Ibarretxe i Patxi López–, perseguits per una cosa tan política com reunir-se amb Batasuna. Convertir els tribunals en una tercera cambra és torpedinar la democràcia. El PP hi té addicció. ¿Què s'hi pot fer?